

TERRA

SANT HILARI SACALM

El batlle puntualitza

AQUELL
CARNAVAL

AGENDA abril

BUSQUETS | PUNSET

EL PATRIMONI DEL POBLE ES VA AMPLIANT

Cinema CATALUNYA, diumenge dia 19 d'abril

Nit a les 10,

Organitza: TERRA

GRAN RECITAL DE CANÇO CATALANA

ENRIC CASTELLO

i

MARINA ROSSELL

I ANIVERSARI TERRA

Amb motiu del I aniversari de la revista TERRA, llurs coordinadors ens han adreçat, a la junta de l'Associació de Pares de Família, unes lletres demanant-nos l'opinió sobre l'esmentada revista, la qual cosa fem sense cap intenció de jutjar, però sí, amb ganes de col.laborar i donar ànims.

Les qualitats que nosaltres sabem apreciar en aquest butlletí local TERRA, sense pretendre ésser exhaustius, són: l'oferir-se com a vehicle de llibertat d'expressió sempre que es respecti les persones o institucions; forma adient i amb bona compaginació; continuïtat en la tasca empresa; obertura de criteris a l'hora de jutjar alguns fets esdevinguts, esperit crític que bona falta ens fa etc...

A l'hora de senyalar les deficiències aparents o reals, sense pretendre donar lliçons, volem esmentar que tal volta hi ha hagut un excès de crítica partidista, sobretot en els inicis; hi manquen col.laboradors que tractin temes culturals d'interés general i d'avui; potser hi sobra temàtica de sexualitat amb gran afany d'informar, deixant de banda l'educació; tal volta hi manca qui reculli les inquietuts, activitats i projectes de les institucions del nostre poble, gràcies a Déu, entre nosaltres hi ha feina ben feta...

Nosaltres suggerim, a més a més, que es procuri donar pistes vàlides, destacar fets dels nostres dies, etc..., que resaltin la bona convivència, promoció cultural, sentit cristià i altruista de la

vida, activitats personalitzadores per a jovent, etc...

I per acabar aquesta nostra, potser superficial opinió, permeteu-nos una paraula d'encoratjament pel servei que esteu fent i per l'esforç que hi esmerceu. Endavant!

A.P.F. del Col·legi Sant Josep

De bell començament, em plau per mitjà d'aqueixes ratlles, felicitar els creadors de TERRA per son son 1er aniversari, ja que crec en són mereixedors.

Una creació sia de qualsevulla ordre que sia n'és l'origen de tanta dificultat. No cal pas dubtar que en fossin absents, mes, ultra la incertesa de l'encert, llur fe i llur voluntat han fet que seguissin endavant amb llur meritori projecte vencent obstacles, contratemps a més de ço que hauria i podria sorgir per entrebarcar-los d'una forma definitiva fent que el somni fos curt, trobant-se, -com d'altres...- l'amargor d'una decepció, veient caure en el no-res ço que havien eixit a la llum sadollats d'esperances...

En una època com la nostra on la discòrdia i la violència s'ha convertit en "l'ordre del dia", és verament encoratjador constatar que hi ha jovent sa, estudiós treballador, que no empra son temps solament fent "gamberrades", que pensa amb el demà... que mira avui amb els ulls ben oberts; aqueix avui poc prometedor, que hom diria n'arriba a la fi de la cinta enrotlladora dintre les dificultats presents i de tota mena perquè res no va com hauria d'anar...

És d'admirar, repeteixo, que hi hegi jovent que posseït d'un ideal el sàpige veure'l, disposat a defensar-lo no tement cridar-ho ben alt... jovent que albira un demà més venturós, que no vacil·la en lluitar per arribar-hi esperençat en posar, almenys, un xic d'ordre dins els desoris existents,.. perquè, si no és ell qui ho farà?...

La revista TERRA fa apereixer un altre aspecte gairebé oblidat m'atreveria a dir, si més no, perquè a ço que és bell no provoca aldarulls i passa injustament desapercebut, donant sols importància a "fets" dits a "sensació"... com malauradament tenen lloc repetint-se de jorn a jorn, arribant, aqueixos, fins ofuscar la part meritòria de la seva juvenesa. Finalment, però, és grat palesar que no sols la negror nia en ella.

[s. la d'aquest jovent, una iniciativa lloable, mereixedora de tenir-la en compte. Per consegüent seria malaurat que passés desapercibuda, ometent-ne, àdhuc, el mèrit i la importància que llur tasca, baix el meu punt de vista, té.

Llarga vida, doncs, a TERRA, agraint l'adhesió en ses pàgines de la meua modesta col.laboració.

M^a del Pilar Montserrat

50 ANIVERSARIO

En estos días de temor e incertesa en el futuro se ha cumplido un 50 aniversario. No es una fecha cualquiera, pues se ha cele-

do que un 14 de abril muy le-
o, se proclamó la 2ª República
añola. Fué el típico Quijote
está confiado, soñador e in-
eto, lleno de esperanza; pero
realidad fué más fuerte que
o su vigor ilusionado. Es una
pa histórica de España mostra
lo que hubiera podido ser y
fué de un país con tradicio -
propias y, a la vez, distintas
re los pueblos que la forman,
una y otra vez trpieza con
s males y defectos que pare -
imposibles de superar.
videntemente, esta situación
ge cuando la luz penetra a
vés de la penumbra que deja
régimen dictatorial, aparecen
míticos quijotes a quienes
unos llaman locos o ilusos,
riendo mover montañas.
In este momento Don Quijote ti
e que convencer a Sancho, hom -
llano, práctico, egoísta y a -
jo de la sorna. Por más que se
fuerza, Don Quijote no convence
Sancho sobre su mundo ideal, pe-
éste por su pereza y gandule-
tampoco le contradice ni to-
una iniciativa o una decisión.
lamente cuando Don Quijote cae
cido, lo abandona a su suerte.
Para un estado con soberanía
ular la peor herida que puede
ibir es el chantaje o el gol-
de las armas i más si éstos
quedam impunes.
La verdad es que los aires mar-
ales ya han comenzado a reco -
er las calles y en muchas ca -
zas de personas normales excl-
ndo: "Ya lo decís yo..." y to -
s tan tranquilos.
De momento se ha podido salir
la calle gritando LIBERTAD, DE-
CRACIA Y AUTONOMIA. Deseo de to-
corazón que en el futuro no
ngamos que oír de nuevo "viva

las cadenas" o "viva la muerte".

Y pensar que El Quijote se es-
cribió hace casi 400 años!

Jordi Dou i Puig

JUST CASERO

Un dels fets que m'ha causat més
tristessa darrerament, ha estat
la mort d'en JUST CASERO (real-
ment va ésser just com indica el
seu nom).

Just Casero va morir a Girona
el passat dia 31 de gener des-
prés d'una malaltia curta i bru-
tal, tenia 34 anys, havent deixat
al món una muller i dos fills pe-
titets. Fins els darrers moments
de la seva vida va mantenir una
lucidesa sorprenent, assumint amb
senzillesa i serenitat el seu es-
tat gravíssim i la seva mort que
ell era conscient que era propera.

Just va néixer a Abrantes (Por-
tugal) a l'any 46 (fill d'una fa-
mília que després de la guerra
va abandonar Extremadura). Al ma-
ig del 50 es va traslladar a Fi-
gueres (encara no tenia 4 anys),
passà la seva infància a aquesta
ciutat (on va viure fins el 57,
any que va entrar al Setminari
de Girona, arribant a cursar ler
de Teologia, on hi va estar 9 an-
ys), aquests són uns detalls de
la seva vida de lluita constant
i plena de facècies (Punt Diari
del 1 de febrer ho explica molt
detalladament).

Just va ésser un lluitador cons-
tant, fundador del "Punt Diari",
regidor del P.S.C., diputat pro-
vincial i president del Consell
Municipal de Sarrià.

Les comarques gironines han per-
dut un lluitador incansable i un
home recte.

Amic Just, ens has abandonat, pe-
rò crec que sempre et recordaré,
ens has deixat molts testimonis
(entre ells la teva família).

Salvador Clos

VIATJAR AMB L'HISPANO, TOTA UNA AVENTURA

Fins fa poc temo pensava que
les aventures amb l'Hispano haví
en finalitzat quan vaig acabar
d'estudiar a Arbúcies. Durant a-
quells quatre anys anar cada dia
a Arbúcies era una incògnita: no
sabíes mai si la primera hora del
matí la passaries estant a classe
o bé contemplant i disfrutant el
paisatge de qualsevol indret de
la carretera. Un dia sortia fum
del motor, l'altre feia sorolls es-
tranyos, i així ens trobàvem tot so-
vint. A nosaltres ens posàven els
cotxes més vells, s'havien d'apro-
fitar.

Fa poc temps he pogut comprobar que la irresponsabilitat és encara vigent a l'Hispano.

El passat dia 20 de febrer vaig pujar des de Barcelona amb el cotxe de les set meny quart amb bitllet fins a Sant Hilari. Durant el dia havia nevat bastant i quan vam arribar a Arbúcies la situació s'havia agreujat. Amb el cotxe "sense cadenes" vam pujar un tros, però al trobar dos camions orop del cementiri d'Arbúcies el cotxe es va arrancar a la cuneta i allà ens vam quedar: aquí començava l'aventura. Erem 10 passatgers. Duas dones que anàven a la casilla van tenir el coratge de pujar a peu, a la nit i nevant. Les altres vuit vam baixar a Arbúcies (el camí es va fer llarguíssim). Tots esperàvem que quan el xòfer telefonés a l'Hispano donarien alguna solució. La nostra sorpresa va ser quan ens vam adonar que havien anat a buscar un geep per anar a treure el cotxe. Tots els comentaris dels que érem allà van coincidir: "El cotxe sí, nosaltres ens podem, a això no hi ha tret". Mentre esperàvem va passar un cotxe amb uns nòis de Sant Hilari que havien aconseguit cadenes. Amb ells hi va pujar una noia que anava amb una criatura i una altre persona gran. Més tard va baixar un familiar d'un passatger i van pujar-hi 4 persones grans que el que volien, com tots, era arribar a casa. Ens vam quedar jo i una altre noia esperant que quan vindria el xòfer, que ja havia parlat amb l'Hispano, ens donaria alguna resposta; encara l'esperem. En definitiva vam haver de passar la nit a Arbúcies, a can Tàrras. Al matí amb auto-stop vam arribar a Sant Hilari.

Al anar a portar a factura a l'Hispano i demanar, d'alguna manera una explicació, em vaig quedar totalment desconcertada. Segons l'empresa, aquella nit van passar "20 o 30 cotxes i per tant si ens van quedar va ser del nostre gust. Al recordar-li que la seva obligació era venir a buscar-nos amb un altre tipus de cotxe la resposta fou molt concreta: Les col·locacions de l'empresa ja les sé, em va dir el gerent, i per tant ves a reclamar allà on vulguis però aquí no. Doncs bé, no reclamaré ara la factura, no és aquest el problema, només vull puntualitzar que el fet de que passésin "20 o 30 cotxes" (que permetim que ho dubti) no és una excusa per quedar-se tan tranquils. D'altra banda no era el meu gust fer turisme a Arbúcies, al

terme aquell dia. Per tan el meu reclamo és més responsable i amb una mica de serietat, o com a mínim una excusa més sincera.

Marta Clos

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS

- 5-Març. Mre Angels Rabionet
- 7-març. Daniel Prat Melero
- 17-març. Xavier Turón Collell
- 20-març. David Canaleta Moragas
Joan Mimó Estruch
- 30-març. Miquel Collell Collell

DEFUNCIONS

- 1-Març. Francesca Garolera Borre
- 23-març. Rita Suñé Costa
- 29-març. Joan Gros Janés

BAR

TORRENT

Portada: foto Amadeu

Història Terrosa..... 2,3 i 4
 Biografia.....4
 Editorial.....5
 Carta del mes.....6,7,8,9
 Informació.....10
 Dieu que... ..11
 Cordant a... ..12 i 13
 Asia.....14
 Comalitzem el català.....15
 Citem bé.....15
 Escriptors catalans actuals,,.15
 Carta -abril-.....16 i 17
 Reteniments.....18
 Publicitat.....19
 Aventures d'en Felip.....20

I M P O R T A N T

Heu adquirit TERRA a:

CLUB - BAR MONTSENY - LLIBRERIA
 CA - BAR DEL SERRAT

Sí mateix, us fem saber que a par-
del proper número del mes de ma-
 TERRA NO ES VENDRA A LA PLAÇA GRA
 .OSA.

valment us fem saber que tot aquell
 es vulgui subscriure a TERRA, pot
 viar-nos la butlleta que adjuntem
 la bústia de la Cooperativa. Tanma-
 ix, tot aquell que desitji col.labo-
 amb TERRA a través de publicitat,
 preguem que ens ho feu saber d'i-
 ntica forma que les subscripcions.

EDITORIAL

L Ajuntament és l'òrgan de l'aparell de l'estat més proper al ciutadà. És a través d'ell on cadascun de nosaltres veu aplicada unes decisions que són preses més amunt. Però a la vegada és el lloc on la persona pot participar-hi, doncs allí es prenen les petites decisions que fan possible una política a nivell nacional.

Tot això és més evident en moments de perill institucional, com sucseí el passat 23 de febrer en el qual els ajuntaments van ésser els punts d'atenció de molts de nosaltres. És ara quan convé més que mai potenciar totes les institucions democràtiques per a que aquestes donguin una resposta contundent a aquests atacs a la legislació vigent.

I és el batlle com a personificació de l'Ajuntament a qui cal respectar, a pesar de poder o no estar-hi d'acord, doncs cal salvaguardar unes institucions que han costat quaranta anys per assolir-les i perquè no!, fins i tot per a poder arribar a tenir uns òrgans lliberals a partir dels quals tots podem treballar tenint-los com a base i punt de partença i que, ara, restem a punt de perdre.

És amb aquest respecte a les persones que ens representen, quan podem donar una oposició forta a qualsevol intent "golpista" i de voler tornar enrera. Tot deixant de banda a la gent derrotista i, en canvi, mirant amb uns ulls si no d'esperança sí, al menys, de resignació, estant convençuts que els nostres problemes solament tenen una solució possible: treballar units per un fi comú: el de la llibertat, i no creure que les dificultats són degudes a una sola causa sino a un conjunt de motius i que, cadascú de nosaltres, és en major o menor part responsable i, per tant, solament amb un renovat esforç per defensar les institucions democràtiques, l'Ajuntament i la Generalitat, com a continuadors d'una llarga història, que, precisament aquests dies, es commemora el 50 aniversari de la república catalana i de la 2ª república espanyola.

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarquant que cada autor es fa responsable del seu escrit**. Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

REPÀS DE LA

El dia 3 d'abril de l'any 1979 es va omplir una altra plana de la història de l'estat espanyol. Per primera vegada des de feia quaranta anys es celebraven les eleccions municipals.

El 19 d'aquest mes, el nou Ajuntament de Sant Hilari entrava en funcions. Amb motiu d'aquest segon aniversari hem volgut parlar una mica amb el batlle, Xavier Rossell, sobre el que han estat aquests dos anys de gestió municipal.

Per: MARTA CLOS

Són dos quarts d'onze del matí. Quan entro a l'ajuntament per fer aquesta entrevista em trobo als paletes que hi treballen. Em sorprén veure-ho tot capgirat: a la part on hi han els despatxos és a on hi fan les obres. La sala de "plens" és abarrotada de mobles i papers. En mitg de tot aquest batibull, l'únic lloc que funciona amb normalitat són les oficines.

El batlle m'explica que es vol canviar l'estructura dels despatxos perquè resultava molt poc pràctic a l'hora de treballar en conjunt: necessiten més espai. D'altra banda amb aquestes reformes potser un altre dia, una vegada coberta la riera, es podrà canviar l'emplaçament del pati de l'ajuntament a la part del darrera que és més gran. A part d'això les obres eren necessàries ja que el temps no passa en va i a les parets hi havien esquerdes, algunes bastant considerables.

Després d'aquest incís, busquem un lloc tranquil, engego el cassette i comencem la xerrada...

-L'ajuntament des del principi es va dividir en comissions de treball, ¿Cóm funcionen aquestes comissions?

"Sí. Es van fer 5 comissions. Al principi eren de dues persones però va semblar que això no anava bé i llavors es van fer de cinc. A cada comissió hi ha un president. Ara bé, cal dir que aquestes comissions han començat a funcionar a partir d'aquest any. Fins ara tot ho hem fet una mica entre tots."

-¿Es reuneixen molt sovint?

"Com a mínim un cop al mes. Entre setmana es reuneixen amb les diferents entitats. Els presidents de les comissions i jo ens reunim cada dos dies en permanent, i un cop al mes ens reunim tots en ple."

Sanitat i medi ambient

-Per concretar una mica amb les diferents comissions, parlem de sanitat i medi ambient. ¿Com ha quedat el problema dels metges?

"Ara ja tenim dos metges de la Seguretat Social. Amb això crec que s'hi ha guanyat ja que abans un sol metge tenia 1.700 o 1.800 cartilles i ara s'ho poden repartir."

-Però es que això ja feia molt temps que es feia així i no es solucionava...

"Sí, però es que són coses que no depenen de l'ajuntament. Crec que aquí hi ha un desenfoc de la gent al no saber les competències que tenim municipals i les que depenen de les altres entitats. Això dels metges no depèn ni de la Generalitat, vé de Madrid."

-En quant a medi ambient, pots explicar una mica tot això de la tallada d'arbres?

GESTIÓ MUNICIPAL

“A LA PLAÇA DE CAN TORRENT, QUE QUAN NOSALTRES VAREM ENTRAR ERA EDIFICABLE UN CENT PER CENT, ARA HI HAURÀ MOLT MÉS ESPAI VERT”

"Els arbres que es tallen és perquè estan malalts o morts, llavors se'n tornen a plantar de petits. Ara n'hem plantat cent i pico a la Miranlla. Sempre en tornem a plantar. També en la qüestió de medi ambient hem netejat algunes fonts, es va abordar el problema de l'urani...etc."

-En quant als arbres de la carretera d'Arbúcies, quina raó hi ha per deixar-los pelats?

"Bé, aquells arbres s'havien de podar però reconec que es van passar una mica."

Urbanisme: el pla general és molt conflictiu.

-A urbanisme i obres públiques és potser a on hi ha més feina perquè hi entra el pla general, la cobertura de la riera, els espais verds... Com va tot això..

"El que ens porta més feina i potser no es veu és el pla general. Ja hi portem dos anys, s'han fet centes de reunions amb gent implicada o afectada, i això provoca molta lentitud. Es va fer una exposició pública per fer preguntes, etc..."

-Hi va assistir gent?

"No la que hi havia d'haver assistit. Aquí passa una cosa, tothom critica però a l'hora de fer-ho de veritat, davant de la gent que pot contestar ningú no fa. Moltes coses de les que s'exposaven als bars s'havien d'exposar allà i no es va fer".

-De la cobertura de la riera fa molt temps que se'n parla però sembla que encara no hi ha res concret...

"Quan vam entrar a l'ajuntament semblava que això estava molt més avançat del que realment vam trobar. Hi havia un projecte inicial de l'any 68; al 71 es va reformar i al 76 se'n va fer un altre. En definitiva, però, no hi havia res clar. Després de molts problemes vam decidir començar de zero i fer el projecte. Ara això ha passat a Barcelona, perquè hem demanat una subvenció, i anirem a Madrid per veure si hi ha possibilitats de començar aviat. Si no ens donen la subvenció començarem amb el material que ja tenim."

-Un altre problema greu a Sant Hilari és la manca d'espais verds. Hi ha possibilitats d'aconseguir-ne?

"Mira, el patrimoni de Sant Hilari és molt petit. Ara s'està aconseguint que quan una persona fa una urbanització, no ho concedim sense que hi hagin uns avals bancaris que es responsabilitzin de que acabi tots els serveis i a més que cedeixi els serveis que corresponen; i en quant a les que ja estaven començades s'ha arribat a un acord perquè cedeixin un 10%. Això fa que el patrimoni sigui més ampli. Si al seu temps, d'acord amb la llei del sòl, s'haguessin deixat aquests espais ara no ens trobaríem amb tants problemes!"

-Però al mitg del poble d'on les treureu les zones verdes...

"Ara de moment hi haurà el terreny del costat del Casal dels Avis. Si s'aprova el pla, a la plaça de can Torrent hi hauràn molts més espais ja

tema del mes

que quan nosaltres vam entrar a l'ajuntament alló era edificable al 100%. D'altre banda estem mirant altres llocs però encara no hi ha res de definitiu."

"Una cosa que m'agradaria que quedés molt clara és que això de les cessions no es pas un caprici de l'ajuntament. Es la llei i nosaltres l'hem de complir; d'acord que és molt dura però no som nosaltres els que la fem ni tampoc ens consulten a l'hora de fer-la!"

Hisenda, Règim interior i Governació

-Aquesta comissió d'hisenda, règim interior i governació amb què consisteix exactament.

"No és ni més ni menys que els que formem part de la permanent. Som 5 persones que ens reunim cada setmana. Per la permanent passen tots els assumptes."

-L'ajuntament té diners o no té diners?

(Abans de contestar es posa a riure i ja en devino la resposta) "L'ajuntament per desgràcia no té diners. Això és el gran problema, si en tinguéssim es podrien fer moltes més coses. Per tant això fa que haguem d'establir un ordre de prioritats a l'hora de fer el presupost. Aquest any hem dedicat més presupost a sanitat (escombrires, neteja de rieres...) perquè veiem que era més necessari."

Festes i propaganda: "Mai es treballarà al gust de tothom".

-A la comissió de festes i propaganda suposo que no hi han tants problemes, vull dir que a l'hora de decidir us enteneu...

(No em deixa acabar i contesta ràpidament) eh! d'entendren's, que quedí assentat que ens entenem amb tot, eh?. Hi pot haver una mala imatge potser perquè al principi al no tenir gens d'experiència ni conèixer la temàtica municipal erem més susceptibles i hi havien més discussions. Gairebé en el 90% de les qüestions anem tots a una.

-Bé, una vegada aclarit això parlem de festes i propaganda.

"De festes i propaganda se'n cuida en Puig que crec que hi treballa molt... Mira, amb totes les coses que fem hi haurà gent que hi estarà més d'acord i gent que no, això és normal. Nosaltres fem el que bonament podem."

Cultura o cultureta?

-L'ajuntament es preocupa per crear un ambient cultural a Sant Hilari?

"Sí, ens preocupa. Però ja he dit abans, que tenim un ordre de prioritats i el presupost no dona per més. Crec, però, que s'han fet moltes coses. S'han fet conferències, obres de teatre, concerts, i d'altres que ara no recordo. La "Caixa" també ha organitzat actes. El que passa és que hi ha poca assistència. S'ha de dir també que hem treballat molt i molt durament amb el problema de la formació professional i hem dedicat molts esforços als col·legis nacionals, que gràcies a les subvencions que hem anat buscant a diferents llocs hem posat calefacció a la classe de pàrvuls, hem arreglat la teulada..."

-Però, escolta, cultura no és fer obres públiques. A Sant Hilari hi ha un problema greu, com

“EL DIA 23 DE FEBRER A LA
NIT, VAIG ANAR A FER LA BUTI-
FARRA”

tú dius la gent no assisteix als actes que s'organitzen. Llavors es tracta d'analitzar el per què i buscar alternatives, estudiar el problema, dedicar-se a la mainada que gairebé sempre són els grans abandonats, incitar a la gent a participar.

"Sí, jo crec que la gent s'ha d'anar mentalitzant, però seguixo dient que s'han fet coses. Tampoc ho hem de fer tot nosaltres, si hi han unes entitats que organitzen coses, endavan!, l'ajuntament ha d'arribar allà on no arribin les entitats i col·laborem amb tot el que podem. D'altre banda aquest any, al disposar d'un local (Casal des Avis) programarem bastantes coses. Però això es farà aquest any no perquè abans no es veïes la problemàtica sinó perquè hi havien coses més importants. La guarderia: "cal unificar criteris"

-Un altre problema important en aquest aspecte és la guarderia de les monges, segons tinc en hi han problemes econòmics greus. Quin paper hi juga aquí l'ajuntament?

Bé, l'ajuntament va fer un contracte amb les es en el que llogàvem el local pagant un miler pessetes. La cosa va quedar així fins que primera junta va venir a demanar-nos recolzament econòmic perquè hi havien problemes. Nosaltres havíem complert amb el contracte i per tant no teníem cap obligació. Perquè, es clar, aquí hi ha un altre problema. L'escola de pàrvuls del col. Dr. Morales també ens va demanar col.laborar amb el 50% del sou d'una mestra i ho vam fer.

Bé, el que nosaltres voldríem és que tant en guarderia com en els dos parvularis que deuen tenir-hi a Sant Hilari unificuessin criteris. Que l'ajuntament no pot fer és que en un poble que hi han 4.500 habitants, si tothom vol fer torneries, subvencionar-les a totes. El que demanem és que s'unifiquin esforços, llavors crec que l'ajuntament podria col.laborar, encara que fos amb pocs diners, però hi col.laboraria."

Q: "Hi han algunes solucions?"

R: Sembla ser que Sant Hilari és un dels pobles de la província de Girona on hi han més aturats, i l'ajuntament ha pres alguna mesura per posar-hi remei?"

R: Sí, de moment hi ha un projecte que ja és realitzant. Vam cridar a tots els paletes que sabem aturar-los. L'ajuntament farà com una mena d'empresa amb contractes de sis mesos i seguretat social pels paletes que poguem agafar dins les nostres possibilitats econòmiques i així tindrem una brigada de paletes per fer treballs que convinguin al poble"

I les torneries?

R: Això ja és més difícil perquè no ens podem pagar els tornerers. El que podem fer és organitzar alguna activitat amb gent especialitzada amb aquest tema. Però encara n'ha fet alguna però malauradament no hi va poder pagar massa gent. És incompreensible."

No creus, però, que els empresaris s'han precipitat una mica al tancar les torneries o al desallotjar treballadors?

R: El problema de les torneries a Sant Hilari no és ara, sinó que és de quan tot anava bé. Si ells s'haguessin unit en lloc de fer-se la competència les coses no haurien anat tan malament."

3 de febrer: calia tranquil·litat i normalitat?"

R: I ja per finalitzar, doncs era l'ajuntament la

nit del "23 de febrer"?

R: "A l'ajuntament hi havia una comissió, la d'urbanisme. Jo me'n vaig enterar a casa, vaig telefonar a la Diputació i em van dir que continués tot amb normalitat. Més tard vaig sentir al president de la Generalitat dient que a Catalunya tot estava tranquil i per tant no hi havia motiu per intranquil·litzar-se. Quan vaig arribar a l'ajuntament ja havien acabat la reunió i per tan seguint la consigna de "normalitat" vaig anar al bar a fer la partida de butifarra. És clar que si la cosa hagués evolucionat l'ajuntament s'hauria reunit en ple extraordinari."

Són les dues del mitgdia. La cinta del cassette ja fa estona que s'ha parat. Després de parlar tres hores encara queden molts temes per tractar, però l'espai no dona per més. De problemes, diu en Xavi, n'hi han molts i crec que tothom hauria de passar una temporada a l'ajuntament per adonar-se que no tot és tan fàcil com sembla."

I ja, bo i esperant que els "23 de febrer" desapareixin del calendari, ens acomiadem... fins un altre.

INAGURACIÓ DEL CASAL DELS AVIS

El proper 26 del present mes, s'inagurarà el nou casal dels Avis de "Can Slat" amb la presència de les primeres autoritats, entre les que cal destacar el diputat al Parlament de Catalunya Coll Alentorn. Aquesta inaguració tindrà un ambient de gran festa, no tan sols pel goig que significarà per a tots els hilarrencs de disposar d'un local on, a més a més dels avis, tinguin accés qualitat, sino pels actes organitzats per commemorar-la. En efecte, a la tarda del diumenge es celebrarà una cantada d'havaneres a càrrec del grup "Oreig de Mar" a la plaça Mn. Cinto Verdaguer, a la vegada que es podrà visitar el Casal.

DIADA DE SANT JORDI

Per celebrar la diada de Sant Jordi, el Grup Sardanista juntament amb la Comissió de Festes ha organitzat un concert de sardanes que tindrà lloc al cinema Catalunya i estarà presentat per l'hilarrenc Quim Fàbregas. Les peces que configuren el programa són les següents: "Duny", "Maria de les trenes", "Per tu ploro", "Torroella vila vella", "Baixant de la font del gat", "Matinada", "Sota el mas ventós", "Bell Penedès", "Tossa bonica", "Doces carícies", "Girona aimada". Tal vegada aquest concert de l'orquestra "Ciutat de Girona" adquireix especial rellevància en motiu de l'estrena d'una nova sardana feta, però, per un hilarrenc. Així és, el mestre Tudela ens oferirà la sardana "Il.luminada" en absoluta primícia pels hilarrencs.

AFERS MUNICIPALS

En el darrer ple municipal corresponent al mes de febrer, el Consistori condemna l'intent de cop d'estat del passat 23 de febrer amb aquests quatre punts:

1. Manifestem la més energica reculsa per l'intent evident de vulnerar la integritat del Congrés de Diputats, expressió màxima de la voluntat i sobirania popular.

2. Manifestar el ple suport al Cap de l'Estat en la persona del rei Juan Carlos I i a la Constitució.

3. Renovem tanmateix la confiança i suport de la Generalitat i al seu President com a representants del Govern a Catalunya.

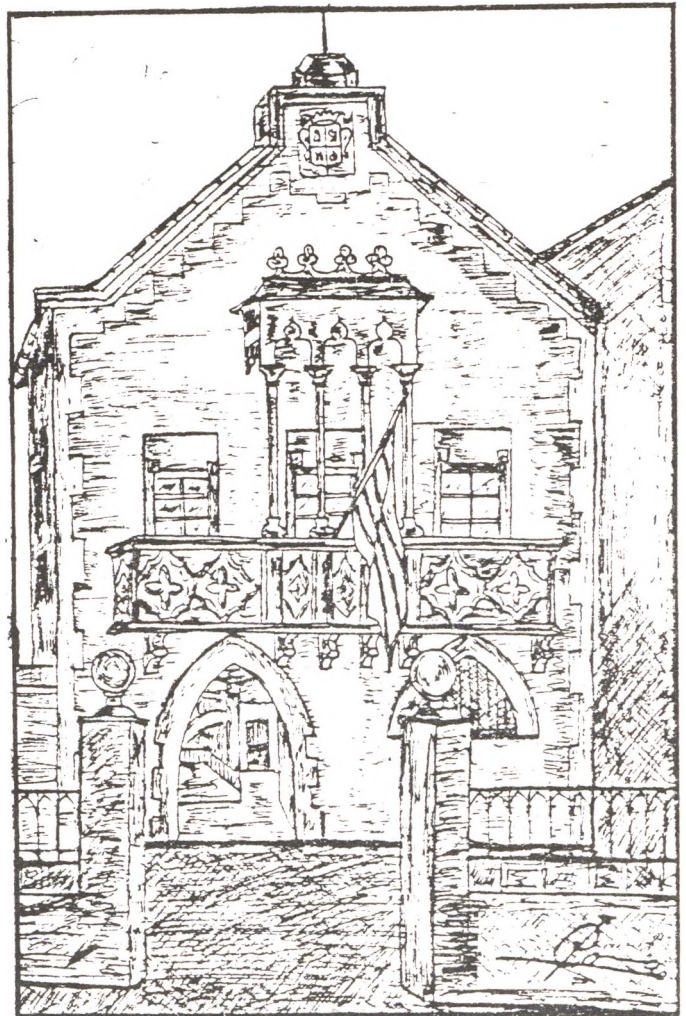
4. Destacar la resposta responsable i serena del nostre poble davant els fets, actitud que compartim.

Els altres punts de l'ordre del dia, es poden resumir en:

-Aquest any no s'augmentaran les tarifes de l'impost municipal de vehicles, per no posar més pressió fiscal al contribuent.

-Sol·licitar projecte als tècnics municipals per reparar el ferm de diversos carrers del poble. També s'ha demanat un estudi sobre l'il.luminació que encara manca a diversos carrers.

-Foren admeses cessions urbanístiques per valor de quasi tres mil metres quadrats, que passaran a formar part del municipi.

-Finalment, es va dictaminar l'aportació municipal al finançament del projecte d'instal·lació de col·lectors a la riera de Vallcorosa, mitjançant contribucions especials.

abieu que ...

EL CARNAVAL A SANT HILARI (I)

(1)

Es del tot sorprenent que en una època en què semblava que les festes i tradicions populars tinguessin un renovellament, no s'hagi fet cap pas per "recuperar" el Carnaval, aquelles festes assequibles a tothom que marcaven una fita important dins el calendari festiu de la majoria dels pobles. Allò que durant l'any no es portava a terme, es feia per Carnaval!

Això no suposa un sentit de crítica envers ningú, ans el contrari, però sí que recolza que les festes populars han de tenir les "arrels" en el poble i no en entitats que les vulguin monopolitzar, perquè siguin realment expressió de la majoria.

No és pas aquí el lloc ni el moment d'analitzar tots els usos i costums del significat del Carnaval, doncs tots en tenim una lleugera idea, però és necessari dir que el sentit del Carnaval d'abans no és el d'abans. L'esperit i la intenció no són els mateixos perquè circumstàncies socials-econòmiques-polítiques també no ho són.

Per Sant Hilari representaven molt més que una simple gresca, eren la manifestació espontània de la gent del poble i l'ànim sincer de divertir-se d'acord amb les possibilitats del moment. De segur que aquells dies no tenien el caire que l'etimologia dona a la paraula carnaval (carn i m, a expressió del món dels sentits) sinó que simplement venia a ser "una festa de festes", l'origen de les quals no sabem en exactitud on cercar-lo. Diuen que eren unes celebracions que feien els cristians per disfrutar davant les limitacions que en aquest camp solien ser els quaranta dies quaresmals, però és que abans de Crist no hi havia Carnaval.

Què es feia a Sant Hilari?

Dies abans d'entrar en el cicle quaresmal (a vegades a partir del dijous gras) es feia "la pas-

ssada, que consistia en una mena de cercavila que els homes, grans i petits, mig disfressats, donaven per tot el poble i servia d'anunci i pregó del Carnaval. Es tractava de passar, després del rosari, pels carrers de la vila fent soroll i enrenou; l'alegria era general i una sana disbauxa esclatava en tots els estaments de la població.

Encara que se'n fes una altra el diumenge al matí, la passada del dissabte era la més important perquè anunciava l'inici de les festes, que per alguns durarien fins a vençut el dimecres de cendra i per altres fins a les dotze del dimarts. Tothom estava de festa, les oficines municipals, el roder, el pagès, fins dimecres. També sortia el que s'ha anomenat un element representatiu de "l'esperit de l'abundor", el Carnestoltes, que seria enterrat o cremat després de la nit del dimarts. Acostumava a ser una mena de ninot fet amb sacs plens de serradures amb un cal que passejaven pel poble amb gran bullanga.

Diumenge a la tarda ja teníem un arriat ball que es celebrava a les sales que en aquell temps hi havia, al Centre, a la Cooperativa, al café d'en Xicus i al Tivolí, que amb una orquestra o un manubri organitzaven el sarao (alguns parlen de sala de solters i de casats).

A la nit el ball era de disfresses i caretes i fins encetada la matinada la gent no anava a jòc. Es ballava molt i també es bevia però el poble sencera sortia al carrer i celebrava el seu Carnaval.

Angel SERRADESANFERM

(continuarà el proper número)

(1). Hi ha versions diferents sobre la celebració d'aquestes festes i he intentat fer una mena de recopilació a través d'informació d'alguns avis i d'unes redaccions que varen fer els alumnes de 5è. sobre les festes de Carnaval.

ot recordant a ...

Aquest mes s'inicia una nova

A. BUSQUETS I PUNSET,

Busquets i Punset és la figura tòpica d'home "important" de la nostra vila. Gairebé tothom en coneix, si més no, el nom i sap que té un carrer dedicat. No hi ha gaire gent, però, que sàpiga realment què feia i són ben pocs els qui han llegit alguna de les nombroses obres que deixà escrites.

Comencem per puntualitzar, fent honor a la veritat, que si bé Busquets i Punset nasqué a Sant Hilari el 1876, deixà de molt jovenet la nostra vila per cursar el batxillerat a Vic. Visqué més tard dos anys a Ripoll (1893-1895), poble nadiu de

la seva mare, i posteriorment passà a Barcelona on cursà la carrera de magisteri. S'ha d'admetre, doncs, que la seva estada a Sant Hilari fou més aviat curta. Fins i tot ell sempre es declarà, per qüestions de residència, molt més vinculat a la plana de Vic. Malgrat tot, si la seva presència física aquí fou molt migrada no es pot dir el mateix de la seva vinculació espiritual i afectiva: Busquets dugué al cor les Guillerries al llarg de tota la seva vida. Ho prova el fet de les freqüentíssimes caminades pels nostres boscos i muntanyes dels quals, gran excursionista, era perfectament coneixedor. I ho prova encara més la presència constant en la seva obra del nostre paisatge i de la nostra gent.

EL MESTRE

Busquets i Punset era, per damunt de tot, mestre; un mestre enamorat del seu ofici que exercí d'una manera abnegada i ininterrompuda al llarg de tota la seva vida. L'amor a la seva tasca el dugué en més d'una ocasió a rebutjar ocupacions i càrrecs més ben remunerats.

Be m'encarrega d'escriure sobre qüestions de cultura local i concretament sobre persones o fets pretèrits que hagin assolit un cert relleu. Tasca difícil la de pouar en un pou d'escàs nivell com és el cas del nostre poble. Dit planerament: al llarg de la nostra història local no hi ha hagut figures autènticament senyeres ni en el terreny de la literatura, ni en el de l'art, ni en el de la ciència, ni en el de la cultura genèricament parlant. Hi ha hagut, això sí, figures esparses que isoladament han assolit un cert protagonisme per raons diverses però que sovint presenten un tret comú: l'amor a la terra. Doncs, bé, és d'aquestes persones de les quals vull parlar. Sense esforçar-me gaire em vénen a la memòria els noms de quatre d'elles: Antoni Busquets i Punset, Frederic Culí, Mn. Lluís G. Pons i Josep Ximeno. No són, suposo, els únics i d'altres n'anirant sortint. De mica en mica i des d'aquestes pàgines aniré parlant un xic de tots ells. Començaré avui per En Busquets.

col.laboració literària en l'àmbit cultural d'aquesta revista. "Tot recordant a ..." intentarà recordar a totes aquelles persones o iniciatives que hagin destacat en el migrat món cultural de Sant Hilari. Aquesta col.laboració mensual anirà a càrrec del lletraferit hilarienc Francesc Danés.

«UN HILARIENC SIGNIFICAT»

cercí a l'Hospitalet, Sant Vicenç dels Horts, Oses, Amer, Sant Mateu de Bages i, finalment, Calders on morí l'any 1934. El seu esperit pedagògic s'orientà decisivament i d'una manera volguda cap a l'escola rural. Fou en aquest àmbit on dugué a terme la seva labor docent i on posà a la pràctica les experiències pedagògiques més avançades. En Busquets fou un dels primers mestres que, a casa nostra, introduí i experimentà amb èxit la modalitat de classes a l'aire lliure "en contacte amb la natura i les coses vives" com al mateix deia sovint. Fou, doncs, en aquest aspecte i d'altres un autèntic innovador. Les seves experiències educatives han restat reflectides i comentades en nombrosos articles i diverses publicacions especialitzades de l'època ("El Monitor", "El Magisteri Català", "El Clamor del Magisterio", etc.)

l'ESCRIPTOR

Al llarg de la seva vida, Busquets escriví poesia, novel·la, narració curta i publicà nombrosos articles sobre crítica literària i altres temes també a les revistes literàries del moment ("La Veu de Montserrat", "La Comarca", "El Norte", "L'Aureneta", "L'Atlàntida", "La Renaiença", "La Joventut", "La Veu de Catalunya", etc.) De la seva producció poètica destaquen els seus llibres "Lliroia", "Flors del Montseny" i "Ventijols de Guileria". De la seva abundosa producció novel·lística cal destacar els títols "Dos amors", "Ànimes ferides", "Amor de enyor", "L'home de la mestra", "Plantaamor" i "Calvari". Com a narrador modalitat en la qual, segons el meu criteri, excel·lí d'una manera especial, cal fer

esment dels reculls "Del Montseny" i sobretot "Del meu viure rural". En aquest darrer aplec es troba la narració "Entre llops" que l'honora com a un contista de digníssim nivell i que li valgué els elogis del poeta Joan Maragall.

Insisteixo en el fet que fou la terra guillera i la seva gent la principal font d'inspiració on Busquets s'abeurà per a forjar la seva obra. Gran escrutador de la naturalesa i de la psicologia rural s'inspirà sovint entorn de la llar crepitant d'una masia tot escoltant la conversa d'un rústec carboner o una senzilla pastora. D'ells aprengué la cançó vella, la llegenda fantàstica, la dita popular i alhora també llur característica modalitat dialectal que Busquets transcrivía fidelment conscient com era de la riquesa lingüística que suposaven. És per tot això que l'obra d'En Busquets, sigui quin sigui el seu autèntic nivell literari, té per a nosaltres hilariencs un interès especial i subjectiu. A través de les seves pàgines podem refer els passos dels nostres avis i podem reconstruir un passat nostre tan pròxim en el temps si voleu, però ja tan llunyà en els models de vida i de comportament individual i col·lectiu. Els noms de lloc i de persona que En Busquets recull en la seva obra són avui encara vius entre nosaltres. Fins i tot aquella peculiar modalitat lingüística de què abans parlàvem i que els seus diàlegs reflecteixen ens és possible, malgrat tot, de sentir-la encara avui de boca d'alguns dels nostres vells i d'altres no tan vells. I tot això forma part del nostre patrimoni cultural, irrenunciable i únic, que En Busquets estimà i utilitzà com a primera matèria de creació artística.

Francesc DANÉS

EL TEU NOM

T'estimo i t'estimaré molt.
T'he conegut i encara no massa.
Potser la meva intuïció
i condició de dona,
sabia que al perdria,
sabia que aquell amor se n'anava.
Al seu costat havia patit
i n'estava segura que ell també.
Ell em va ensenyar el vici
i jo vaig ser viciosa amb ell.
Quina tarda!, la més bonica,
d'un estiu que fugia
i m'omplia tothora de cinisme,
per enfrontar una vida criminal.
Quin preciós joc de nens!
I jo, abraçada amb ell em vaig sentir irreal.
ara em sento culcable
d'haver-li amagat el meu amor.
El teu nom ressonarà en el meu cor dement,
amb una mena d'admiració insípida
i d'un imperiós desconsol.
En la nit tèbia,
se't perdona tot.

M. B.

HOP! /SALTAR/

Desoullar-se i admirar-se
i escapar-se dels pensaments,
no està permès en la nostra concepció
de la moralitat i dels silencis.
Abstreure's de la realitat,
és luxe d'uns moments
d'aparença incongruent;
aleshores, el tancar les parpelles
és morir-te a cada instant,
proclamant la teva autodefensa.

M. B.

REMENBRANÇA

-sonet-

A la mare...

Oh, ment! Sento dialogues constantment.
Ets el bell cofre de la inquietud,
filla dels recorda que el temps ha dut,
emplenant de cruets realitats la ment.

Records!...hores de dol, mortes pel temps
que suaument ha diluït llur vida,
que l'atzar cruelment ha arraulida
restant-ne unes desfulles i a l'ensem;

entre la visió de l'esfullada
els jorns amb pausa es desenvolupen,
i penso en la vida finida

de l'esser que veig en despulla.
Visions amargues la ment torturen:
Recordo la mare perduda!

M^a del Pilar Montserrat

CERCANT

Buscant déus, també plaers,
empaitant deesse, també honor.

Sospirant quatre mots, també neguits,
sentint anhels, també banalitats.

Reversió de les faccions,
lluita destructiva amb els àngels.

La noblesa sofisticada,
la bondat cau irreversiblement en la vau

Unes nimfes amb la seva innata condolència
jutgen pacíficament el temps i el destí.

I ara sols manquen les muses.

M. B.

Normalitzem el català

- "M'assentava en un asiento de quita i pon".
- "El seu tio va morir de repent".
- "L'Antonio feia alarde del seu traje de raiadi-
llo tan maco".
- "Si no vas al tanto a la peluqueria et tallaran
els cabells al rape".
- "Menos mal que anava amb cuidado de no caure".
- Ja vaig donar-me compte de que no parlava en se-
rio."

En llegir aquestes frases, t'hauràs adonat que hi ha uns mots que sovint els diem, però que no són correctes. A veure si els corregim.

Cal que diguem:

- M'asseia en un seient llevadís.
- El seu oncle va morir de sobte, o de cop i vol-
ta.
- L'Antoni feia gala, o ostentació, del seu vestit
de vions tan bonic.
- Si no vas alerta, o si no vigiles, a la barberia
(per homes), o la perruqueria (per a dones), et ta-
llaran els cabells arran.
- Menys mal que anava amb compte de no caure.
- Ja vaig adonar-me'n que no parlava seriosament,
o de debò....

parlem bé

Mal dit:

Asiento
Assumpto
Atascar
Ataft
Aterrissar
Atesorar
Atmosfera
Tonto, atontat
Ballena
Baloncest
Batxe
Biberón
Bocina
Boleto
Bolso
Bones tardes!
Boquilla
Acera
Botiquín
Boxeo
Brillo
Buenes!
Vale!

Ben dit:

Seient
Assumpte, afer.
Encallar
Tañt, bagul, caixa.
Aterrar
Atresorar
Atmosfera (sense accent)
Beneit, ximple
Balena
Bàsquet
Sot, clot
Biberó
Botzina, clàxon
Butlleta
Bossa
Bona tarda!
Broquet
Vorera, voravia
Farmaciola
Boxa
Brillantor, llustre
Bon dia, Adéu-siau!
D'acord, bé!

escriptors catalans actuals

XAVIER BERENGUÉ

Naixé a Barcelona l'any 1.905, en el seu barri del Poble Nou, escenari de bona part de la seva obra.

Guanyador de la Flor Natural en varis jocs flo-
als, es va donar conèixer com prosista amb la seva
novel·la "Pàgines d'un adolescent" (1929).

Va passar la frontera amb l'equip de la Con-
sejería de Cultura i és un dels darrers intel·lec-
tuals que conversaren amb el President Companys
en terres catalanes.

Exiliat primer a França, passà posteriorment a
Itàlia. Guanyador del premi Joanot Martorell amb
"La Família Rouquier" l'any 1952, un parell d'anys

després va retornar a Barcelona (1954) i amb la
novel·la "El Testament" té un gran èxit.

Posteriorment publicà "Gorra de plat" (1967) i
després "Els Vençuts" (1969) i l'any 1973 publica
el darrer llibre sobre la guerra civil, "1939", amb
la que clou la seva trilogia sobre la guerra.

En el 1974 el premi Planeta amb la seva obra
"Icaria, oh Icaria". Per altra banda, la seva obra
està traduïda al francès, anglès i castellà.

És, junt amb Mercè Rodorera i Josep Pla, l'escri-
ptor més conegut terres enllà i un dels millors
prosistes actuals.

Viu a la seva barriada, l'antiga Vila del Poble
Nou, a la qual se sent íntimament lligat.

✂ - Fitxa nº 1 -

ESPECTACLES

Discoteca El Bolet

Dissabtes tarda de 6 a 9 i nit de 10,30 a 3 de la matinada
Diumenges i festius tarda de 5,30 a les 10

Discoteca Villaret

Dissabtes a la nit, des de 10,30 fins a les 3 de la matinada
Diumenges i festius tarda de 5,30 fins a les 10.

Abril

Dia 17 i 19. Nit a les 10,30.

Actuació de "JOAN I XAVI"
(abans Joan i Ferran)

Dia 19. Mati a les 10.

Gimkama automovilística "Club Villaret"

Nit a les 10,30.

Repartiment de premis.

Dia 25. Nit a les 10,30.

Diada de "L'HUMOR", destinada a la Guarderia

Maig

Dia 9. Nit a les 10,30.

Actuació de l'orquestra "FRENE-SI"

Cinema Catalunya

Dia 23. Diada de Sant Jordi. Cinema Catalunya. Nit a les 10,30.

"ANTOLOGIA DE LA SARDANA" a càrrec de la cobla "Ciutat de Girona". Organitza: Grup Sardanista i Comissió de Festes.

(més informació a les pàgines de "Terra informa")

Cinema Tivoli

Dia 11 i 12. "BASKET MUSIC". USA. Color. Amb Julius Erving, Kareem Abdul. Director: Gilbert Moses

Dia 16 al 20. "SPIDER MAN-2". USA. Color. Amb Nicolas Hammond, David Wite, Michel Pataki. Director: E.W. Swackhamer.

"LOS NIÑOS DEL BRASIL". USA. Color. Amb Gregory Peck, Laurence Oliver i James Mason. Director: Franklin J. Shaffner.

"CARAVANAS". USA. Color. Amb Antony Quinn, Jennifer O'Veil, Joseph Cotten. Director: James Fargo.

"UN ASTRONAUTA EN LA CORTE DEL REY ARTURO". USA. Color. Amb Dennis Dugan, Jim Dale i Ron Moody. Director: Russ Mayberry.

"EL VIAJE AL MAS ALLA". Espanyola. Color. Amb Narciso Ibañez Menta, Ovidi Motllor, Berta Singerman. Director: O'Randó.

"LOS NIÑOS DEL BRASIL"

Tot bon afeccionat al cinema relacionarà ràpidament el nom del realitzador nord-americà Franklin Schaffner amb dues prestigioses pel·lícules: "El Planeta dels Simis" i "Catton", aquesta darrera guanyadora d'una restallera d'oscars.

Tenint com a punt de referència els dos films abans esmentats, "Els nens del Brasil", se'ns presenta com una obra menor però en absolut despreciable. Schaffner ens fa un treball molt correcte; no té cap altre pretensió que la d'explicar-nos amb bon pols una història a mig camí del "thriller"

i la ciència ficció; el suspens està molt aconseguit, un suspens que des de la primera presa fotogràfica al final, "in crescendo" captivarà l'interès de l'espectador. L'eficàcia i la resolució de l'enclosura: és realment esborronador.

Finalment ressaltar la banda sonora de Goldsmith. Sobretot els valors que condimenta els títols de crèdit. I com no mencionar l'excel·lent tasca interpretativa dels dos actors principals, dovelles glòries d'abans -Laurence Olivier i Gregory Peck- que ens demostren una vegada més la seva valua!

Berna

PER LA CULTURA DELS PAÏSOS CATALANS

Permeteu-me quatre ratlles per fer-vos una reflexió sobre el concert del dia de Sant Jordi.

El concert que es farà, si Déu plau, serà del gust de tothom puix que s'han escollit sardanes molt conegudes pel públic en general i d'autors molt coneguts, menys una que serà d'estrena obligada de tenora a càrrec de Santi Roura.

Per altre part, tot el que es tracta de concerts, exposicions, parlaments i moltes altres coses, és fer cultura. I més encara quan es tracta d'allò nostre sigui de la nostra terra, com el cas de la sardana, sempre sentit a dir que "el saber ocupar lloc" i, certament, aquesta és una veritat com un temple.

Miquel Tudel

BIBLIOTECA

ovetats. "LA CAIXA"

"OFICI DE PINTAR A L'ÈPOCA RU-
NICA"

"L TREBALL DE L'ARTISTA ARA" de
lors Farro

"L LIBRO DEL BUEN AMOR" de Juan
iz

"L CONDE LUCANOR" de Juan Manu-

"REGLAS LITERARIAS" de Tomás de
iarte

"EATRE" de Carles Soldevila.

"LS PASTORETS" de Folch i To -
es

"L CAPITALISMO" d'Oswald von
ll-Brening

"OLAVÈRUNT" de Antonio Larreta

"EL MODERNISMO VISTO POR LOS MO-
RNISTAS" de Ricardo Gullón

"ALMANAQUE MUNDIAL 1981"

"EL PODER CAMBIA DE MANOS" de
zeslau Milosz

"HISTORIA DE LITERATURA CATALA-
A" de M. de Riquer (4 vols.)

"HISTORIA DEL ISLAM" de M.H.
aban (2 vols.)

— "EL PODER CAMBIA DE
MANOS"

zeslau Milosz, premi nobel de li-
eratura 1980

s una novel·la que descriu la
ida a Varsovia en les dràmati-
ues setmanes durant les quals
El Ejército Rojo" esperava tran-
uil·lament en els suburbis de
a ciutat que les tropes alema-
yes acabessin amb la resistèn-
ia polonesa. Aquesta impressió -
ant obra va obtenir el "Prix Lli-
eraire Européen" 1953 entre 356
libres. El tema d'aquesta novel·-
a sembla ser la lluita del po-
er, però en realitat és la llui-
a per l'ànima.

Dolors

MÚSICA

.RECOMENACIONS

"SMALLCREEP'S DAY" de Mike Ru -
theford

"THE MUSIC BAND-2" de War

"MISTERIO MANANTIAL" d'Alameda

"WOMAN AND CHILDREN FIRST" de
Van Halen

"DRAMA" de Yes

"FLYDAY" de Kraan

ELTON JOHN

Elton John va ésser individual-
ment, així com suuoso que foren E-
merson Lake and Palmer, un verita-
ble mite. La seva música és fran-
cament bona, genial, tot arribant
en ocasions a límits insospitats.
La seva veu és càlida i, al ma-
teix temps, trepidant, s'acent al-
bergar a tota mena de públic.

John va néixer a Palmer (Angla-
terra) el 25 de març de 1947. El
seu vertader nom és Reginald Du-
ight. La seva passió per la músic-
a va començar d'infant, tot co-
mençant a estudiar música, espe-
cialment piano, instrument que e-
ra tota la seva vida. Al doctorar-
se, tot el món creié que havia
sorgit un gran home en la músic-
a clàssica, puix que a més va
sortir amb els títols d'harmonia,
direcció i comosició.

En la seva música hi ha una bar-
reja de rock i de lírica, una bar-
reja que ell sap compaginar d'
una forma extraordinària, tal i
com ha demostrat en infinitat d'
àlbums milionaris que posseïx: "

Empty Sky, Captain Fantastic,
Tumbledown Connection, Madam Across
de Water, Elton John (your song),
Caribou, Don't Shoot me, I'm Piano
Player, Hanky Chateau,

Xato II

PREMI S

XIV PREMI PRUDENCI BERTRANA

De novel·la. Premi de 300.000 pts
Extensió mínima 200 folis meca -
nografiats a doble espai i a una
sola cara

IV PREMI PALOL

De poesia. Premi 100.000 ptes.
Reculls escrits en català, inè-
dits i no premiats en altres
concursos.

II PREMI RAHOLA

D'assaig. Premi 100.000 ptes.
Originals han d'ésser escrits
en català, extensió de 100 a 150
folis mida holandesa mecanogra-
fiats a doble esoi i a una so-
la cara.

L'admissió dels originals d'a-
quests tres premis finalitza el
30 d'abril i s'han de trametre a
Omnium Cultural de Girona, carrer
Ciutadans 15, 12. Telf. 206213

PREMI JOSEP PLA i PREMI EUGENI
NADAL

Premi 200.000 ptes. Han d'ésser o-
bres escrites en llengua catala-
i inédites. Els originals s'han
de trametre abans del 30 de set-
embre a Ediciones Destino, Balma
4, Barcelona

I PREMI PAU VILA

Premi 600.000 ptes. Aquest premi
va destinat als docents i té pe
objecte possibilitar un llibre
mens de deu a dotze anys que pu
gui ser la base d'un text, l'ob-
jectiu del qual és "Com ensenya
el país a l'escola"

Els originals s'han de trametre
abans del 15 de setembre a Fun-
dació del Congrés de Cultura Ca
talana, Mallorca 283, Barcelona-3

cinc llengües derivades del llatí

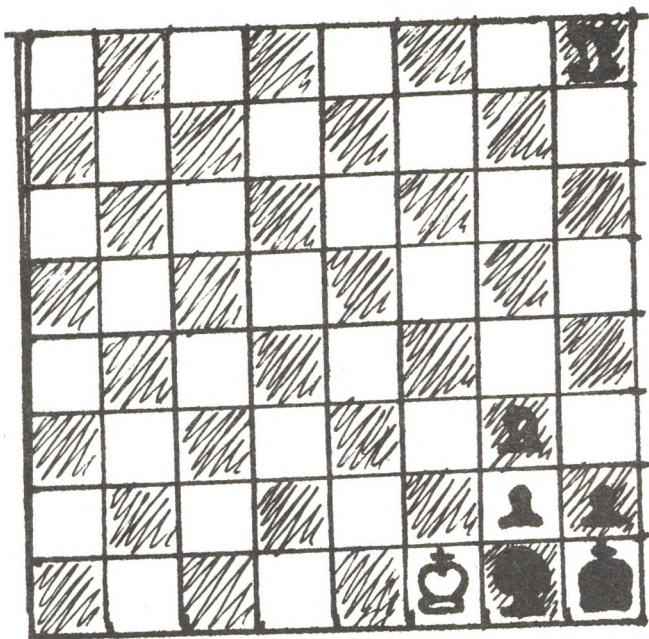
A P T E S T B I C O N E V
 L C A S T E L L A X L Y I
 F R A N C A T G T L M C Z
 P U B C R S A S A L T V J
 T E R G O N F G L L D H I
 L V X O C C I T A M L U D
 O I T E L I U R O M A E G
 H S U L O E F A C V N X C

JEROGLÍFIC

Qui tens al costat?

PROBLEMA D'ESCACS

Saps trobar les deu faltes ortogràfiques que hi ha en el següent text?

"A Xecoslovàquia avui ha nebat, en canvi, el temps ací a casa nostre es be'n bo; fins el punt de hem pogut anár a la platga a banyarnos. Demà, segura - men, podram estar a ca l'Enric a la hora de sopar."

Dibuixa tu mateix

Em sabries contestar...

Què són els Usatoes?

Un grup de teatre, un vent tropical, el llibre on es recollien les lleis catalanes.

Quants reis Borbons hem tingut?

5, 8, 9, 12

Què és "La bell del brau"?

El nom d'un poema, una composició musical, una nova raça

Quin any va morir Rafael Casanovas?

1711, 1492, 1808, 1714

Qui va presidir el primer govern del rei Juan Carlos I?

Adolfo Suarez, Calvo-Sotelo, Arias Navarro

Les solucions al proper número

ESPORTS SERRAS

baló camping del 11 al 20
d'abril.

ALMES 10 - SANT HILARI SACALM

CALEFACCIONS

RAFAEL TARRÉS

Montsolis 20, tel 868886
Sant Hilari Sacalm

BASAR VIGATÀ

al seu servei

MONTSOLIS 19, TEL. 86 80 84
SANT HILARI SACALM

RCERIA - PERFUMERIA

JORDANA

DOCTOR MORALES, 40 TELEFON 868285

SANT HILARI SACALM

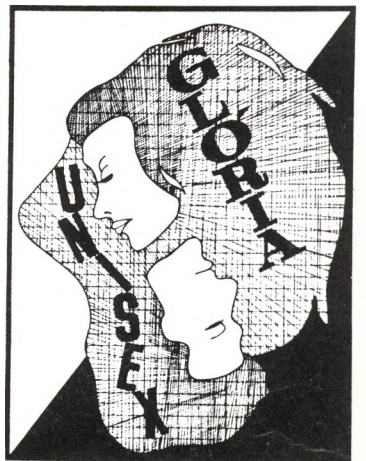
Margareida

Costa, 1 **Sant Hilari Sacalm**

telf. 868792

PERRUQUERIA

tractaments
capil·lars

C/. Rectoria, 6 - Telèfon

SANT HILARI SACALM (Girona)

.... i a les nits,

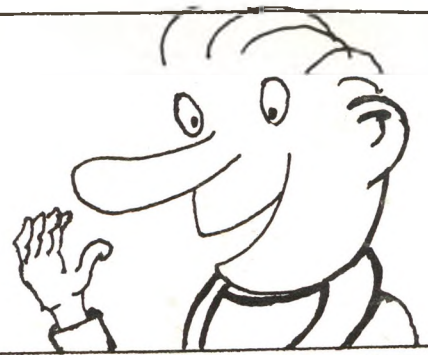

LES PEL MA pub

AVENTURES

den FELIP

El descobriment de la "Font Picant".

Pobre Pepeta cada dia està més fòtuda.

Quin mal als ronyons.

Donant un vol descobrí una FONT.

Ondia!! Quina aigua més clara la provarem.

OSPÀ!! Quin gust, i a més és picant.

AL cap d'uns dies de prendre aquella aigua.

AAAHH!! Últimament em trobo molt més bé. Potser serà d'aquella aigua.

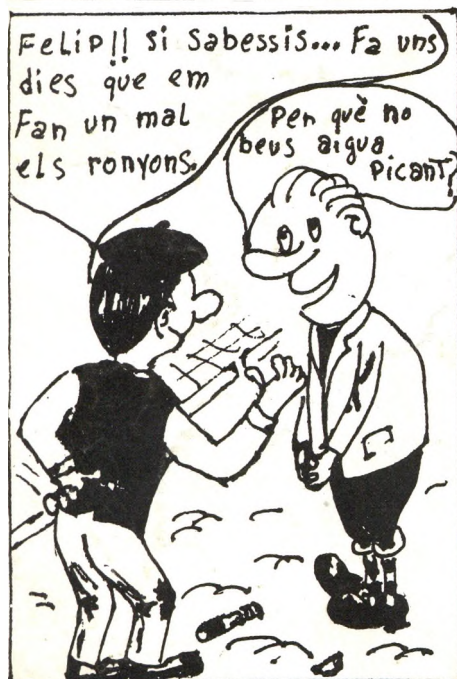

I si l'hi diguéssim al Felip. A veure que hi diu.

OSPÀ Pepeta!! a questa aigua és molt bona.

Ja t'ho deia i a més m'ho

Felip!! si sabessis... Fa uns dies que em fan un mal als ronyons.

Pen que no beus aigua picant?

I així ho va fer, i al cap d'uns dies treballava Felip com sempre.

AL cap de poc es va fer La Famosa "Font Picant" on tot hom anava a prendre l'aigua i marxava ben lleuger.